

האצטדיון ריק. איפה כל התיירים המצטלמים מעל המרפסת. על רקע הנוף של הרג ירודה וים המלח?

הייל השדן רוצה לידעה. מדוע אנחנו מחטטים בניירות. לך חסביר לך. הוא משוכנע שנגבנו איוה ספר - בארון מתגלגלים כעשרים ספרים - אבל הוישר, הכונה בסיסית של כל עתונאי, נשקף מעינונו. הר הייל נהן לנו לצאת מן המסוך למתמטיקה בלא מהומה רבה. בחוץ מעמיסים תחמושת על עגלה, וארבעה מתנדבים ער זרים להחלים להעביר אותה. המתנדבים באו מאנגליה. מלונ' דון וממנצ'סטר. אירגנו קבר צה ובאו. אני שואלת אותם: אן אין הם מתגעגעים לאנ' גליה. לא, אומר אחד, ואז באה לו מחשבה שניה: בעצם כן. למה שאני מתגעגע זה לאיוה פאב הנון. אני מת לש' ורת בירה. למה אינך שותה את הבירה שלנו? אני אומרת לו, ספר, הוא אומר בלא שמץ של ציגנות. זה בירה זה? זו בשהו אילו היה פה איוה פאב עכשיר, הוא אומר, כבר שתיים-עשרה, הוא אומר, הן פאבים פתוחים את. הייתי הר לך ומבינך כמה כוסות ביל רב.

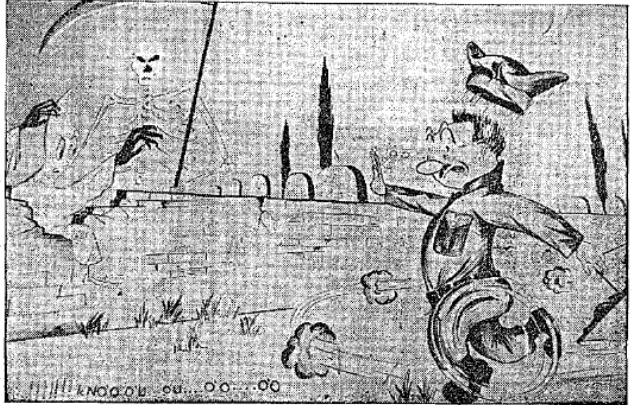
הצפנים

מולנו החליטו כל המי טיילים המאורגנים לנוח בצל הצפנים הששירון את ה' איצטדיון כולו לרשותה. נכ' נסנו לאיצטדיון ריק, רק נערה אחת ישבה בשורה האחרונה, וציירה את הנון. לכאן היה כתנא מביא את המופעים שלו, וכאן הייתי רוצה לשבת בערב קיץ ולשמע קונצרט. אבל ביד נתיים הגיעה שעת צהריים, והאור היה אביך, ואת ים המ' לך ראו בקושי. אף-על-פי-כן היה על בורים כרמי (הצלם) לקרוא לי שלוש-ארבע פעמים עד שהסכמתי לזון משם. אינני יודעת איך היה משהו מסוגל לשבת בהוצאות במקום היפה הזה: במורה גוף משגע של היר יתודה ובדרום-מערב גוף משגע לא פחות של יתר שלים. ועל החר עצים הנחומים צל ביד רחבה, ורוח גלגלה מלטפת. באמת, בקיץ תו או' למות ההרצאות כמעט ריקים! אומר גרעין תמיר, תוך כדי כך אנחנו מגיעים לרחבה שבין בניין הפקולטה למדעי הרוח לבין בניין הספריות, והוא מס' ביר, שכאשר עמדה בפני סטר דגס הברייה בין שמינת הר צאה באולם של הפקולטה ובין קריאת חומר עזר בחדר הקרי' את שבספרייה, היה הסטרדנט פותר את הבעיה ומחליט לשבת בתוך, כרחבה שבין שני הבני יינים, ולהשקיף על הנון, אבל הייתה אוירה רצינית, של לי' מדיים.

חדר הקטלוגים ריק לגמרי, אך בספרייה ההשאלה נשארו הדלפקים, הטולם שבאמצעותו היו הספרנים מורידים את הס' פרים מלמעלה. וניירות שונים אני מחטטת בניירות המפורזים על הרצפה ומוצאת: כרטיס קורא על-שם לכיביצקי אידה; (המשך בעמוד 35)

עוד שוטר מאחת השירות הדרשבויעיות שהיו עולות פעם על הר הצופים: עתיק חיים, 23.9.58 - 20.8.58. באמת עתיק, מתחת לשם ולתאריך הוא רשם: פעם שניה בחור' הוה', נג עכשיו הוא יכול לס' פר לילדיה, שלול הוא וחב' ריו, שהשיגו על המכנים ש' בהר, מי יודע מה היה בגורלם של אלה. ליד שמו של עתיק חיים צייר הייל ציור את שמו, באותיות ענקיות ובצבע אדום: אברהמלה.

הסיור בשטח הפאקולטה ל- מדעי הטבע חם, ואיכשהו הגע' נו לאיצטדיון, לא הגענו בשעה טובה: קבוצה מאורגנת ירדה מאוטובוס של יונייטד-טורס' והצטופפה סביב המרדוך שלה, שהסביר כי פה האיצטדיון, ומסנו אנחנו רואים את הרי יתודה עד ים-המלח, ועכשיו עשר דקות טיור ומנוחה ואחרי עשר דקות כולם מתבקשים לה' יות באוטובוס.

מה יגיד מרפ' טורטיני? קירות אולם ההרצאות שלו קושטו עלידו ציירים אלמונים מחיילי צה'ל. הפקולטה למדעי הרוח - כאן שמעו הרצאות ורעדו מהבחינות. השבוע התקיימה כאן חתונה צבאית.

